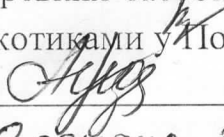

ЗАТВЕРДЖУЮ

Начальник Державної служби з
лікарських засобів та контролю за
наркотиками у Полтавській області

 Н.В. Андрієнко

30 серпня 2018

ПОРЯДОК РОБОТИ З ВИКРИВАЧАМИ
Державної служби з лікарських
засобів та контролю за наркотиками
у Полтавській області

с. Розсошенці
2018 рік

І. Загальні положення

Порядок роботи з викривачами Державної служби з лікарських засобів та контролю за наркотиками у полтавській області (далі – Порядок) розроблений відповідно до розділу VIII Закону України «Про запобігання корупції» (далі - Закон), Методичних рекомендацій щодо організації роботи із повідомленнями про корупцію, що вносяться викривачами, затверджених рішенням Національного агентства з питань запобігання корупції (далі - Національне агентство) від 06.07.2017, з метою забезпечити умови для повідомлень їх працівниками про порушення вимог Закону іншою особою, зокрема через спеціальні телефонні лінії, офіційні веб-сайти, засоби електронного зв'язку.

Терміни у цьому Порядку вживаються у значеннях, наведених у Законах України «Про запобігання корупції», «Про інформацію».

Повідомлення про порушення вимог Закону може бути здійснене працівником Державної служби з лікарських засобів та контролю за наркотиками у Полтавській області (далі - Служба) без зазначення авторства (анонімно).

Вимоги до анонімних повідомлень про порушення вимог Закону та порядок їх розгляду визначаються Законом.

Анонімне повідомлення про порушення вимог Закону підлягає розгляду, якщо наведена у ньому інформація стосується конкретної особи, містить фактичні дані, які можуть бути перевірені.

Анонімне повідомлення про порушення вимог Закону підлягає перевірці у термін не більше п'ятнадцяти днів від дня його отримання. Якщо у вказаний термін перевірити інформацію, що міститься в повідомленні, неможливо, начальник Служби або його заступник продовжують термін розгляду повідомлення до тридцяти днів від дня його отримання.

У разі підтвердження викладеної у повідомленні інформації про порушення вимог Закону начальник Служби вживає заходів щодо припинення виявленого порушення, усунення його наслідків та притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності, а у випадках виявлення ознак кримінального або адміністративного правопорушення також інформує спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

Посадові і службові особи Служби у разі виявлення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення чи одержання інформації про вчинення такого правопорушення працівниками Служби, що входять до сфери управління Служби зобов'язані у межах своїх повноважень вжити заходів щодо припинення такого правопорушення та негайно письмово повідомити про його вчинення спеціально уповноважений суб'єкт у сфері протидії корупції.

Перелік встановлених Законом вимог, заборон та обмежень, порушення яких є правопорушенням, пов'язаним з корупцією, наведений у додатку 1.

Для визначення спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції, якого необхідно повідомити про вчинення корупційного правопорушення або

правопорушення, пов'язаного з корупцією; необхідно керуватися додатком 2, яким наведено перелік корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією, за які законом встановлено кримінальну та, відповідно, адміністративну відповідальність, визначено підслідність кримінальних правопорушень, а також які посадові особи мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення.

Розгляд повідомлень про порушення вимог Закону, згідно із підпунктом 9 пункту 5 Типового положення про уповноважений підрозділ (особу) з питань запобігання та виявлення корупції, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 04 вересня 2013 року №706, має здійснювати уповноважений підрозділ (особа) з питань запобігання та виявлення корупції (далі – уповноважена особа).

II. Засади та принципи організації роботи з повідомленнями

Організація роботи з повідомленнями про порушення вимог Закону базується на засадах:

- 1) знання та обізнаність: інформування про можливість подати повідомлення та повноваження Служби щодо його розгляду;
- 2) доступність: забезпечення безперешкодного доступу для подання повідомлення, процес подання таких повідомлень має бути зручним;
- 3) довіра: інформування про виконання державних гарантій захисту викривачів;
- 4) відповідальність: забезпечення керівництвом Служби роботи з повідомленнями;
- 5) ефективність: реагування на випадки порушення вимог Закону;
- 6) прозорість: інформування викривачів про те, як розглядаються їхні повідомлення;
- 7) аналіз та вивчення: систематичний перегляд і коригування організації роботи з повідомленнями.

Принципи організації роботи з повідомленнями про порушення вимог Закону:

- 1) доброчесність: поведінка посадової особи Служби має відповідати вимогам закону та загальновизнаним етичним нормам;
- 2) захист прав викривачів: посадові особи Служби, які мають доступ до повідомлень, повинні розуміти ризики для викривачів, пов'язані з поданням повідомлення, а також подальшим встановленням фактів порушення вимог Закону;
- 3) конфіденційність: у процесі збору, використання та збереження інформації посадові особи Служби повинні виконувати вимоги законодавства щодо нерозголошення інформації про викривача;
- 4) зворотній зв'язок: необхідно підтримувати зв'язок з викривачем, навіть якщо повідомлення надане анонімно;
- 5) неупередженість: повідомлення слід розглядати по суті та без жодних упереджень, які можуть виникати у результаті попередніх контактів викривача з органом;

6) об'єктивність: одержаній при розгляді повідомлення інформації має бути дана повна та об'єктивна оцінка;

7) рівність: слід забезпечити однакове ставлення до всіх викривачів, незалежно від віку, статі, національної приналежності, віросповідання тощо.

III. Організація роботи з повідомленнями

1. Керівні принципи

Порядок регламентує механізм роботи з повідомленнями від їх отримання до прийняття кінцевого рішення за результатами завершення їх розгляду, визначена робота уповноваженої особи Служби з описом того, що повинно відбуватись на кожному етапі процесу роботи з повідомленнями.

У Порядку передбачено етапи: отримання, реєстрація, розгляд та облік повідомлень, інформування викривача про прийняте рішення.

Для забезпечення ефективності розгляду повідомлень необхідно максимально зменшити етапи руху повідомлень, щоб вони безпосередньо потрапляли до уповноваженої особи.

Процес роботи з повідомленнями проводиться відповідно до Інструкції з діловодства в Службі з урахуванням Методичних рекомендацій щодо організації роботи із повідомленнями про корупцію, що вносяться викривачами.

2. Оприлюднення інформації

Відповідно до засад організації роботи з повідомленнями про порушення вимог Закону, з метою забезпечення довіри викривачів Служба оприлюднює на офіційному веб-сайті інформацію:

- хто може надати повідомлення;
- коли і яким чином може бути надане повідомлення;
- щодо чого може бути надане повідомлення;
- правові підстави надання повідомлення;
- результати, яких можна очікувати від розгляду повідомлення;
- уповноважена особа, відповідальна за розгляд повідомлення;
- інформація про терміни розгляду повідомлення;
- перелік гарантованих прав на захист, включаючи конфіденційність та анонімність;
- спосіб отримання інформації стосовно прийнятого рішення щодо розгляду повідомлення, процедура його оскарження;
- статистика надання повідомлень та вирішення питань, пов'язаних з повідомленнями: кількість одержаних, розглянутих або відхилених повідомлень;
- питання, які найчастіше є предметом повідомлень;
- спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції, до яких може звернутися громадянин;

- контактна інформація Служби, уповноваженої особи.

Уся інформація повинна бути надана в доступній формі, з посиланням на законодавчі положення.

3. Канали для надання повідомлень

Повідомлення про порушення вимог Закону може бути як письмовим, так і усним.

Письмове повідомлення може надійти:

- поштою;
- від викривача особисто до канцелярії, у скриньку для кореспонденції Служби або на особистому прийомі;
- через веб-сайт Служби;
- засобами електронного зв'язку.

Усне повідомлення може надійти через спеціальні телефонні лінії.

Механізм надання повідомлень Служби:

- безкоштовний;
- легко доступний, орієнтованим на те, щоб зменшити бар'єри для викривачів, які побоюються, чи осіб з особливими потребами;
- забезпечує широкий діапазон можливостей для контакту викривача з Службою;
- забезпечує конфіденційність та можливість надання повідомлень анонімно.

Канали надання повідомлень Служби через веб-сайт, засоби електронного зв'язку, спеціальні телефонні лінії зв'язують з уповноваженою особою Служби.

В Службі надання повідомлень можливе через офіційний веб-сайт шляхом використання веб-інтерфейсу, який забезпечує послідовне надання вказівок викривачам.

Спеціальна телефонна лінія для повідомлень: виділений окремий номер телефону, мобільний телефон уповноваженої особи, виклики приймаються в робочий та неробочий час. Для ефективного прийому повідомлень застосовується опитувальний лист (додаток 3);

Особистий прийом проводиться уповноваженою особою щоденно, в робочий час, години прийому зазначено у відповідних інформаційних матеріалах/повідомленнях на офіційному веб-сайті Служби. Під час особистого прийому використовується опитувальний лист для прийому повідомлень через спеціальну телефонну лінію (додаток 3).

4. Процедури роботи із повідомленнями

Початком офіційного процесу роботи з повідомленням є реєстрація повідомлення про порушення вимог Закону. Діловоди Служби повинні бути попереджені про відповідальність за розголошення інформації, що міститься у повідомленнях. Реєстрацію повідомлень здійснювати таким чином, щоб забезпечити облік повідомлень, що може включати кількість повідомлень, що надійшли, стан

виконання, результати розгляду.

Робота уповноваженої особи з повідомленнями здійснюється за процедурою, визначеною Інструкцією з діловодства в Службі з урахуванням Методичних рекомендацій щодо організації роботи із повідомленнями про корупцію, що вносяться викривачами. Для забезпечення чітких та узгоджених дій щодо розгляду повідомлення визначена Схема стандартної процедури розгляду повідомлень (додаток 4), яка складається з таких етапів:

1) з'ясувати, чи відповідає отримане повідомлення за своїм змістом вимогам Закону. Якщо не відповідає, тоді за анонімним повідомленням про це необхідно інформувати начальника Служби, а за неанонімним повідомленням повідомити викривачу;

2) у разі, якщо повідомлення за своїм змістом відповідає вимогам Закону, необхідно:

- з'ясувати, чи є наведені у повідомленні інформація та факти про порушення вимог Закону предметом розгляду Служби. Якщо це виходить за межі компетенції Служби, таке повідомлення необхідно надіслати для розгляду до відповідного спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції. За неанонімним повідомленням про це також необхідно повідомити викривачу;

- з'ясувати, хто є суб'єктом ймовірного вчинення порушення вимог Закону. Якщо це керівництво Служби чи уповноважена особа, тоді зазначене повідомлення необхідно надіслати для розгляду до відповідного спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції. У разі, якщо це інший працівник Служби, таке повідомлення підлягає перевірці, про результати якої необхідно інформувати начальника Служби. За неанонімним повідомленням про це також необхідно повідомити викривачу.

У разі підтвердження викладеної у повідомленні інформації про порушення вимог Закону начальник Служби та притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності, а у випадках виявлення ознак кримінального або адміністративного правопорушення також інформує спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції.

У зв'язку із здійсненням повідомленням про порушення вимог Закону викривач може повідомляти про переслідування його або його близьких осіб. У разі надходження інформації про:

- наявність загрози життю, житлу, здоров'ю та майну викривача або його близьких осіб – необхідно звернутися до правоохоронних органів щодо застосування правових, організаційно-технічних та інших спрямованих на захист від протиправних посягань заходів, передбачених Законом України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві»;

- звільнення чи примушення до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності чи піддання з боку керівника іншим негативним заходам впливу (переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, скорочення заробітної плати тощо) або загрозу таких заходів впливу щодо викривача

або члена його сім'ї – необхідно звернутися до Національного агентства.

5. Повноваження посадових осіб, залучених до роботи із повідомленнями

В Порядку щодо організації роботи із повідомленнями в частині визначення обов'язків уповноваженої особи враховано професійні стандарти державного службовця та правила етичної поведінки.

Найважливішими серед основних правил етичної поведінки державного службовця, які наведені в розділі VI «Правила етичної поведінки» Закону, є такі:

- пріоритет державних інтересів,
- політична нейтральність,
- неупередженість,
- компетентність і ефективність,
- нерозголошення інформації,
- утримання від виконання незаконних рішень чи доручень.

Вказані засади добросовісної поведінки мають бути обов'язковими для посадових осіб Служби на всіх етапах роботи з повідомленням від його отримання до прийняття рішення за результатами його перевірки.

Посадовим особам, залученим до процесу роботи з повідомленнями, забороняється розголошувати або використовувати в інший спосіб у своїх інтересах інформацію, що міститься у повідомленні, а також будь-яку іншу інформацію, пов'язану з прийняттям та розглядом повідомлення, крім випадків, встановлених законом.

Уповноважена особа відіграє ключову роль у забезпеченні швидкого реагування на повідомлення викривачів. Уповноважена особа наділена повноваженнями для прийняття рішень з метою оперативного розгляду повідомлень для належного реагування на прояви порушення вимог Закону вже на ранніх етапах роботи з конкретним повідомленням, а також на отримання від співробітників Служби необхідної у зв'язку з розглядом повідомлення інформації з метою сприяння у перевірці повідомлень та прийнятті рішень.

Для досягнення зазначених цілей посадові особи, залучені до процесу роботи із повідомленнями, проходять відповідні навчання з усіх питань, які стосуються розгляду повідомлень. Посадові особи, залучені до процесу роботи із повідомленнями, можуть проводити наради, щоб забезпечити постійний аналіз та подальше вдосконалення розгляду повідомлень.

6. Відповідальність посадових осіб, залучених до роботи із повідомленнями

З метою належної організації процесу роботи із повідомленнями про порушення вимог Закону Порядком передбачена відповідальність осіб, залучених до процесу отримання, обробки та прийняття рішень за повідомленнями.

При визначенні міри відповідальності використовуються відповідні положення Законів України «Про державну службу», «Про центральні органи виконавчої влади»,

«Про запобігання корупції» та ін.

*7. Контроль за дотриманням встановлених вимог,
оскарження рішень, дій, бездіяльності*

Контроль за дотриманням визначених Службою вимог щодо організації роботи із повідомленнями про порушення вимог Закону є важливим для визначення відповідності механізму розгляду повідомлень встановленим принципам, а також оцінки рівня його ефективності та дієвості. Це постійний процес, який дає можливість своєчасно виявляти недоліки та, відповідно, виправляти їх. Елементами вказаного контролю можуть бути:

- впровадження моніторингу виконання в Службі вимог щодо організації роботи із повідомленнями;
- впровадження звітності про кількість і види повідомлень, результатів їх розгляду;
- періодичне розміщення на сайті Служби інформації про результати розгляду повідомлень.

**IV. Проведення аналітичної та роз'яснювально-профілактичної роботи
щодо розширення практики повідомлень**

З метою проведення постійного моніторингу виконання завдань у сфері запобігання корупції, передбачених Законом, необхідно проводити постійний аналіз роботи із повідомленнями про порушення вимог Закону.

Уповноважена особа Служби систематично проводить аналіз матеріалів розгляду повідомлень, узагальнює їх результати, з'ясовує причини, що породжують повторні звернення викривачів, а начальник Служби здійснює контроль за забезпеченням аналізу.

Аналітичні матеріали, що не містять інформації з обмеженим доступом та загальні результати роботи із повідомленнями розміщуються на веб-сайті Служби.

Працівники Служби інформуються, що вони або члени їх сімей не можуть бути звільнені чи примушені до звільнення, притягнуті до дисциплінарної відповідальності чи піддані з боку керівника іншим негативним заходам впливу (переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, скорочення заробітної плати тощо) або загрозі таких заходів впливу у зв'язку з повідомленням ними про порушення вимог Закону іншою особою.

Відповідна інформація розміщується на веб-сайті Служби. Крім того, на інформаційних стендах працівники інформуються про їх права та обов'язки у разі підозри або виявлення порушень вимог Закону.

Порядок щодо організації роботи із повідомленнями доводиться до усіх працівників.

Уповноважена особа проходить фахові навчання щодо реалізації політики у сфері запобігання корупції, їх прав та обов'язків, вирішення складних випадків

порушення вимог Закону. До навчання з вказаного питання залучаються всі працівники Служби.

Працівники Служба повинні усвідомлювати, що за невжиття передбачених законом заходів у разі виявлення корупційного правопорушення передбачена адміністративна відповідальність відповідно до статті 172⁹ Кодексу України про адміністративні правопорушення. У разі встановлення таких фактів уповноважена особа повідомляє про це Національне агентство.

Уповноважена особа з питань
запобігання та виявлення корупції

М.О. Субота

**Перелік встановлених Законом України «Про запобігання корупції»
вимог, заборон та обмежень**

1. Вимоги щодо прийняття антикорупційної програми (стаття 19).
2. Обмеження щодо використання службових повноважень чи свого становища (стаття 22).
3. Обмеження щодо одержання подарунків (статті 23, 24).
4. Обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності (стаття 25).
5. Обмеження після припинення діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави, місцевого самоврядування (стаття 26).
6. Обмеження спільної роботи близьких осіб (стаття 27).
7. Вимоги щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (статті 28-36).
8. Вимоги до поведінки осіб, додержання вимог закону та етичних норм поведінки (статті 37, 38).
9. Вимоги щодо пріоритету інтересів (стаття 39).
10. Вимоги щодо політичної нейтральності (стаття 40).
11. Вимоги щодо неупередженості (стаття 41).
12. Вимоги щодо компетентності і ефективності (стаття 42).
13. Вимоги щодо нерозголошення інформації (стаття 43).
14. Вимоги щодо утримання від виконання незаконних рішень чи доручень (стаття 44).
15. Вимоги щодо подання декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (стаття 45).
16. Вимоги щодо додаткових заходів здійснення фінансового контролю (стаття 52).
17. Заборона на одержання пільг, послуг і майна органами державної влади та органами місцевого самоврядування (стаття 54).
18. Вимоги щодо проведення спеціальної перевірки (стаття 56).
19. Вимоги щодо прозорості та доступу до інформації (стаття 60).
20. Вимоги щодо запобігання корупції у діяльності юридичної особи (стаття 61).
21. Вимоги щодо обов'язкового затвердження антикорупційної програми юридичної особи (стаття 62).

Перелік корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією, за які законом встановлено кримінальну/адміністративну відповідальність, визначення підслідності кримінальних правопорушень

Перелік корупційних правопорушень, за вчинення яких передбачено кримінальну відповідальність

Відповідно до примітки до статті 45 Кримінального кодексу України корупційними злочинами, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим становищем, згідно з цим Кодексом вважаються злочини, передбачені:

статтею 191 (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем);

статтею 262 (викрадення, привласнення, вимагання вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин чи радіоактивних матеріалів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживанням службовим становищем);

статтею 308 (викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем);

статтею 312 (викрадення, привласнення, вимагання прекурсорів або заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем);

статтею 313 (викрадення, привласнення, вимагання обладнання, призначеного для виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів, чи заволодіння ним шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем та інші незаконні дії з таким обладнанням);

статтею 320 (порушення встановлених правил обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів);

статтею 357 (викрадення, привласнення, вимагання документів, штампів, печаток, заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем або їх пошкодження);

статтею 410 (викрадення, привласнення, вимагання військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових або інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна, а також заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем).

Згідно з приміткою до статті 45 Кримінального кодексу України також корупційними злочинами, відповідно до цього Кодексу, вважаються злочини, передбачені:

статтею 210 (нецільове використання бюджетних коштів, здійснення видатків бюджету чи надання кредитів з бюджету без встановлених бюджетних призначень або з їх перевищенням);

статтею 354 (підкуп працівника підприємства, установи чи організації);

статтею 364 (зловживання владою або службовим становищем); статтею 364¹ (зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми);

статтею 365² (зловживання повноваженнями особами, які надають публічні

послуги);

статтею 368 (прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою);

статтею 368² (незаконне збагачення);

статтею 368³ (підкуп службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми);

статтею 368⁴ (підкуп особи, яка надає публічні послуги); статтею 369 (пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі);

статтею 369² (зловживання впливом).

Згідно з статтею 216 Кримінального процесуального кодексу України встановлена така підслідність щодо досудового розслідування корупційних кримінальних правопорушень:

Національна поліція України - щодо злочинів, передбачених статтями 262, 308, 312, 313, 320, 357, 364¹, 365², 368³, 368⁴ Кримінального кодексу України.

Національне антикорупційне бюро України - щодо злочинів, передбачених статтями 191, 210, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 368, 368², 369, 369², 410 Кримінального кодексу України, якщо наявна хоча б одна з таких умов:

1) злочин вчинено:

Президентом України, повноваження якого припинено, народним депутатом України, Прем'єр-міністром України, членом Кабінету Міністрів України, першим заступником та заступником міністра, членом Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Антимонопольного комітету України, Головою Державного комітету телебачення і радіомовлення України, Головою Фонду державного майна України, його першим заступником та заступником, членом Центральної виборчої комісії, Головою Національного банку України, його першим заступником та заступником, членом Ради Національного банку України, Секретарем Ради національної безпеки і оборони України, його першим заступником та заступником, Постійним Представником Президента України в Автономній Республіці Крим, його першим заступником та заступником, радником або помічником Президента України, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра України;

державним службовцем, посада якого належить до категорії "А"; депутатом Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатом обласної ради, міської ради міст Києва та Севастополя, посадовою особою місцевого самоврядування, посаду якої віднесено до першої та другої категорій посад;

суддею, суддею Конституційного Суду України, присяжним (під час виконання ним обов'язків у суді), Головою, заступником Голови, членом, інспектором Вищої ради правосуддя, Головою, заступником Голови, членом, інспектором Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

прокурорами органів прокуратури, зазначеними у пунктах 1-4, 5-11 частини першої статті 15 Закону України "Про прокуратуру";
особою вищого начальницького складу державної кримінально-виконавчої служби,

органів та підрозділів цивільного захисту, вищого складу Національної поліції, посадовою особою митної служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової та митної справи III рангу і вище, посадовою особою органів державної податкової служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової та митної справи III рангу і вище;

військовослужбовцем вищого офіцерського складу Збройних Сил України, Служби безпеки України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Національної гвардії України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України;

керівником суб'єкта великого підприємництва, у статутному капіталі якого частка державної або комунальної власності перевищує 50 відсотків;

2) розмір предмета злочину або завданої ним шкоди в п'ятсот і більше разів перевищує розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на час вчинення злочину (якщо злочин вчинено службовою особою державного органу, правоохоронного органу, військового формування, органу місцевого самоврядування, суб'єкта господарювання, у статутному капіталі якого частка державної або комунальної власності перевищує 50 відсотків);

3) злочин, передбачений статтею 369, частиною першою статті 369² Кримінального кодексу України, вчинено щодо службової особи, визначеної у частині четвертій статті 18 Кримінального кодексу України або у пункті 1 частини п'ятої статті 216 Кримінального процесуального кодексу України.

Перелік правопорушень, пов'язаних з корупцією за вчинення яких передбачено адміністративну відповідальність

Відповідно до глави 13-А "Адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією" Кодексу України про адміністративні правопорушення адміністративна відповідальність передбачена за:

порушення обмежень щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності (стаття 172⁴);

порушення встановлених законом обмежень щодо одержання подарунків (стаття 172⁵);

порушення вимог фінансового контролю (стаття 172⁶);

порушення вимог щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (стаття 172⁷);

незаконне використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових повноважень (стаття 172⁸);

невжиття заходів щодо протидії корупції (стаття 172⁹).

Згідно зі статтею 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення у справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються органами, зазначеними в статтях 218 - 221 цього Кодексу, протоколи про правопорушення, передбачені статтями 172 - 172⁹, мають право складати уповноважені на те посадові особи Національної поліції України та Національного агентства з питань запобігання

корупції.

*Перелік правопорушень, пов'язаних з корупцією, за вчинення яких може бути
притягнуто до дисциплінарної відповідальності
(не є виключним)*

1. Обмеження щодо використання службових повноважень чи свого становища (стаття 22 Закону);
2. Обмеження щодо одержання подарунка (стаття 23 Закону);
3. Обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності (стаття 25 Закону);
4. Обмеження після припинення діяльності, пов'язаної з виконанням функцій держави, місцевого самоврядування (стаття 26 Закону);
5. Обмеження спільної роботи близьких осіб (стаття 27 Закону);
6. Запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (стаття 28 Закону).

Опитувальний лист

Посадовим особам під час отримання повідомлень про порушення вимог Закону телефонним зв'язком рекомендується використовувати цей опитувальний лист для фіксації довідкової інформації.

Перелік питань:

1) ім'я та контактна інформація: Ви готові надати нам свою контактну інформацію? Ця інформація не буде передаватись нікому без Вашої прямої згоди. Ви також може залишитися анонімним; однак зауважте, що розслідування справи часто вимагає додаткової інформації і може виникнути необхідність зв'язатися з Вами, а це можливо тільки якщо ми матимемо Вашу контактну інформацію.

Ім'я, прізвище, контактна інформація (номер телефону, електронна адреса), рід занять, стать, вік.

2) у чому Ви бачите прояв корупції? Надайте детальний опис випадку.

3) чи стосується випадок: електронних декларацій, конфлікту інтересів, політичної корупції, порушень антикорупційних законів, іншого питання (спробуйте зазначити категорію)?

4) де і в якому регіоні стався випадок (область, місце, організація)?

5) коли стався випадок (час)?

6) коли та яким чином Ви дізналися про цей випадок?

7) чи знають інші люди про цей випадок? Якщо так, чи можете Ви сказати, хто саме?

8) чому, на Вашу думку, цей випадок включає неправомірне або навіть злочинне діяння?

9) чи траплялися такі випадки в минулому? Якщо так, чи надавалося повідомлення про них раніше, і які заходи були вжиті у зв'язку із ними?

10) чи обіцялася або надавалася комусь перевага в описаному випадку? Якщо так, хто і кому обіцяв чи надавав перевагу? Що було обіцяно, чому і яким чином відповідним особам/організаціям обіцялася або надавалася перевага?

11) чому Ви вирішили повідомити про цей випадок?

12) чи надавалася інформація про зазначений вище випадок кудись ще? Якщо так, куди/кому?

13) чи бажаєте Ви щось додати?

Схема стандартної процедури розгляду повідомлень про порушення вимог Закону

